

Zürich 9. VIII. 30.

Draga mi Felice!

Čakal sem da bom danes dobil odgovor na mojo pismo katero sem ti pisal v nedeljo, pa dobil sem samo kartico. Lepa hvala vse odno. Tvoja pisemca dobil še v ponedeljek, najlepša ti hvala! Ko je miem da pobote dobil, sem bil prepričan da bo fra v ponedeljek, ker tukaj ne morejo pošte dan nedelje. Ter vedel da v točno ne bom utegnil ti pisati, sem te raje v nedeljo ti pisal, da ne bi čakala tako dolgo. Kato te prosim pisati da bom pisma dobil v sredo ali v četrto, in potem mi odgovor da ti ne bom dan nedelje na prvo odgovor.

Danes sem dobil tudi eno obpisnico od Taltre sicer prav kar sem jo prejel. Piše mi dosti od Danice, kako pla kodi svinjaj okrog tvojih prulov, in kako pla po štiri v novini kričam. V pisnu me vpraša da teje da sem, oživna se sem v vseh barakci neovrni. Taj mislim da sem ti povedal se da sem kopel tukaj, in sicer samo v obed, in imamo tudi pannotese. Ja moj tovarš je eden takšen čudak, da ga prav težko prenasam. Je eden potkraj na tako pitem in pamosvoj da je prav težko riniti v njim. Sedaj je se deset ur pveče, sem vendar sam. Sed je v komedijecotukaj deset minut je vse polno komediji.

Pa kadar bo začel moj prvo bom sed pri od tukaj ne bom smatral v baraki. Če se stam kaj pripravla pride pa kakšen drugi kraj da poje. od Ludvika ne vem nič je polobno pro v Platon od tukaj.

Da je bil Dolje stona, po mu plati q. v dnu fortunici. Travi da jo kigal je se precej čivo, in Gidje da delajo storaj vci, pa miške nevem nič, saj ves da misli misleca se težko vpraša tako ne reci. tati nisi dobil v egipca eno pismo samo na fol srami spiano, sem spisal na hitrem tisti plan to sem imel obavstvo na podružji rabi tiste reci ki se mi je tetras prijetele.

Škine miem fidel fer od kar sem jučil iz bolnišnice ja
ferm da je se tukaj. V bolnišnici je bil vsaki dan pri
meni. Fidel ga ne moreten nikoli on je puninj sam. Zvečer
če spre v kino ja ga volbit v paru. On bo radi svoje nezreče
gotovo volbit kakšno podpor, da bo lahko vsesolno živeti. V bolni-
šnici je pravice da ima eno funto, vetera hvie po vsi poti da naj
ostane tukaj, in da mu vedno daje plenar, in pplet kar hvie da
ima pa nje. Pa on da se brani, in more ne tega ne onega.
Pa ko bi bilo res, in ko bi mu kaj do vone hito, bi se lahko
stavno sel. Pa bog ne daje da bi koma kedar ne pravla o tem.
V pravi me da slovedaj nameravam biti jaz tukaj. Povem ti da
naj fer do sv. elartine, kje do polovice novembra, in ce bo ti do
pudnjica oktobra, bo ght prav da ne bo predolgo samu, in tudi
prav da do tretjega časa kaj predis in popravis stoma, nasi
police, in kar bo hotela. Te čas pride kmalu. Khib koem plabotim
pazi hitro naprej. Glej ko volbit pisimo, bo kmalu more ko si odpro-
vela iz Egipta, in se dvatrat toliko, pa bo stela se sneve
ko bo pa stonov. In ko bo ti odste, bom ja jaz porcel steti
sneve "Tisti svet je dolgi" no pa vse eno pride dan ko te
zagledam a Danila na postaji. Pa vse eno partimo pri
minu se malo časa ta distoro. Tukaj se vedno oca, polna
pplet se ne porname fer. Vsaki dan motni, in obkolen v blatu
da je ta vbrpati. Letos smo prav malo poletja imeli. Talke mi
pisc da tudi pri nas je dec, ja ne toliko. Klitem mislic da ti
gom pisimo napolnic. Pa mi bog te kaj vedno ker miem mi
raspolocen, in vezjami mi, da tudi moret me treso. Karer hje ure
jodorave ter hvie poljube pa Trojica bretega francila,